

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LXIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

quot ex ministris & Professoribus. Quia si sic habet, ut fama semel tulit, est, ut doleamus, iudiciumque agnoscamus Domini, cui occurrendum sit scilicet pœnitentia. Speramus autem meliora. Doct. Jacobum Andream ad te pervenisse arbitror, ac demiror tam diu Mompelgardii hæsisse. Gravis oportet causa intervenerit, qua sit retentus. Ad te enim properabat. Nos hic salvisumus per DEI gratiam. Expectamus autem, quid de nobis statuatur Dominus. Commendo te gratiæ DEI. Scripsi Basileæ, 15. Augusti, Anno 1577.

R. d. 1. totus

Sulcerus.

LXIV.

Salutem in salute nostra Jesu.

TAmetsi una cum Hero Friburgum excurrere initio decreveram, maxime vos ut viderem & alloquerer, tamen cum ea mihi non datur occasio, & doleo vehementer, & aliquantulum gaudeo. Doleo & quidem, ut dixi, vehementer doleo, me iis de causis detineri, quæ Ecclesiæ & Scholæ à discessu Weislandi tristissimo acciderunt, ut ad M. Philippum scribam: & sine quibus tamen mihi manendum fuisset. Gaudeo quod sperem, me reverso D. Doctore idem Basileæ apud vos posse agere, quod nunc Friburgi: & quidem diutius illic, quam hic. D. Doctorem Jacobum Andream non ignoras huc venturum fuisse. Venit autem prædie Laurentii, sed nobis minime conscius. Postridie antemeridianum tempus Colloquio privato Heri cum ipso tributum est. A meridie adfuit in præsentia Pastorum etiam Illyricus, cujus ego partem postremam duabus horis audiui. Prioribus enim concio mihi meditanda & habenda fuit. Deprehendimus nos, eandem esse Ill. & D. Andream sententiam; neque hic negabat. Sed cum ille Accidens detestaretur, iste Substantiam rejiceret, ita discessum est, ut quia D. Jacobus domum postridie rediturus esset, per literas deinceps concordia tentetur, quæ qualis futura sit, nondum video. Illyricus non obscure abjecturum se suam substantiam nobis erat pollicitus, sed altero, Accidens ut affirmaret, urgente, nihil potuit confici. Sed de hac re per proximam occasionem plura. Eo vesperi quod calus tristis nos convenire universos non sinebat, Herus & ego cum D. Jacobo & comitibus ejus ad insigne Corvi cenati sumus. Ubi Friderici Wirtebergici Præceptor maximo me oravit opere, ut à te librum Emblematum poscerem, eumque hic prius aliquorum chirographis ornatum Tubingam mitterem. M. Piscator Tubingæ fuit mense Junio, & contulit cum reliquis Theologis,

logis, & ut jam comperimus, etiam cum D. Jacobo, de suis lectionibus. Sed ii Calvinicam & Zvinglianam hanc esse doctrinam demonstrarunt, nec à se acceptam, quam ille profiteatur. Idem ei in os à D. Jacobo, audiente D. Doctore, dictum est, & additæ sunt minæ, si deinceps Tubingenfium testimonio ad hos stabilendos errores abutatur. Sparsus erat rumor, sed qui jam evanuit, Lipsiam, aut certe in Saxonie aliquam scholam vocatum illum fuisse. Scripsi festinans sub noctem concubiam: 15. Aug. 71. Reverendum Præceptorem tuum, meum etiam Patrem, D. D. Sulcerum, cum domum redieris, meo nomine reverenter & officiose salutabis.

Tuus in Domino frater

Johannes Pappus.

LXV.

Salutem in Domino.

Quæ à discessu Weislandi proximis his diebus venerunt, ea tametsi lætiora mallem scribere, tamen quia Domino DEO ad emendationem nostram visum ita fuit, ordine perscribam. Die enim S. Laurentio festo, turris anterior templi Thomani celitus tacta est fulmine; quo eodem, proh dolor, Procurator ejus Collegii, vir, qualem vos nostis, extinctus, cæteri Capitulares, ut vocant D. Beutherus, Dn. Faber, Pastor, M. Golius, Stephanus Aedituus, Conradus Dasipodius afflati etiamnum graviter decumbunt, sed ita, ut vitæ longioris spem habeant propè certam. Ante mensem & amplius, milites custodes portæ Hospitalariæ, & turris telonaria tacti fuerunt, sed sine noxa. Ita eodem ferè tempore Magistratus, Ecclesia, Schola horrendis prodigiis divinitus percillantur. Quid futurum sit, nisi faciamus sepem, stemus oppositi contra DEUM pro terra, ne dissipet eam, ut Propheta loquitur, non difficile est, sed triste ominari. Pro certo affirmatur, Norimbergæ tum eodem fulmine murum LXXII. pedum disjectum esse. Hæc utinam non sint nuncia Turcicæ immanitatis, sed signa porius Filii DEI, brevi venturi ad judicium. Heri D. Sturmii filius magno cum luctu Parentis mortuus est, & sub vesperam sepultus. Σχηματισμοὶ illi prodierunt, quorum mitto exemplum. In Dn. Rectore pertinax videbis odium, & vere τερροειδὲς ingenium: in Hawenreutero vel stupendam stoliditatem, simplicitatem dico, vel detestandam malitiam. Sed prius magis arbitror, quod minus est vitium, si cum altero comparetur, per se satis magnum. Nam ipse mihi duo exemplaria

Ccc

obtu-